

kurrence, som hidtil er paaført dem af Tjenestemændene. Denne Konkurrence skabes jo ikke af en enkelt Etat, men den kommer fra alle Etater og fra Tjenestemænd indenfor alle Grader. Den højtærede Minister udtalte, da han fremsatte dette Lovforslag, at med de foreslaaede Satsler gik han ud fra, at Tjenestemændene maatte være tilfredse, og det vil sikkert ogsaa Rigsdagens Medlemmer mene. Fra det private Initiativs Side maa man i hvert Fald kræve Beskyttelse mod den Konkurrence, som fortsat truer det fra Tjenestemændene. I de private Virksomheder er Forholdet dette, at man af de Folk, som der staar i fastlønnede Stillinger, kræver, at de skal ofre hele deres Energi og Agtpaagivenhed i den Tjeneste, hvori de er ansatte; og det samme burde være Tilfældet for Stats-tjenestemændenes Vedkommende. Men tværtimod synes man gennem det her fremsatte Lovforslag at ville opmuntre Tjenestemændene til at søge saadanne Beskæftigelser udenfor deres Tjenestetid og udenfor deres Tjenestoomraade. Der har gennem Aarene fra Tjenestemændenes Side været udfoldet en meget stærk Virksomhed i Retning af Geschæft. Man finder dem som Agenter, som handlende, og man finder dem i Haandværksfagene o. s. v.; de handler med Cigarer, de handler med Vin, med Fodtøj, med Cykler, og de driver Assurancevirksomhed. Med Hensyn til det sidste maa jeg have Lov til at pege paa et enkelt Forhold, som man kender ovre fra Jylland, hvor Rorsbetjente med deres høje foresattes Billigelse kan gaa ud og tegne Forsikringer hos Sømændene. Kan Staten være tjent med det? Det er jo de samme Folk, som skal passe paa, at der ikke drives Smugleri; det er dem, der skal varetage Statens Interesser. Men jeg maa nok spørge: Hvorledes vil Forholdet blive, naar man giver dem frie Hænder til at gaa ud og tegne Forsikringer mellem Søfolkene, og de saa bagefter om Aftenen skal kontrolere disse Søfolks Adfærd overfor Skibene? Det er et enkelt Eksempel, jeg her fremdrager, paa Misforhold og paa, hvad jeg angser som et Overgreb fra den Side.

Der staar i det foreliggende Lovforslag, at Tjenestemanden skal indhente Ministerens eller den Ministeren underordnede Myndigheds Tilladelse, inden han paabegynder en Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed. Vil dette imidlertid ikke blive den rene Vilkaarlighed? Man vil komme til at staa overfor et Embedsmandsvælde, og det vil jeg ikke under nogen Form

kunne gaa med til. Hvorledes vil det gaa under de skiftende Ministerier? En Minister vil maaske give Ret til, at Tjenestemænd paabegynder en Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed, medens en anden vil være imod det. For mig gælder det om, at dette Forslag ændres saaledes, at det pure bliver forbudt Statstjenestemænd at drive privat Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed her i Landet, saa længe de er i Statens Tjeneste. Vedkommende maa træffe sit Valg, han maa vide, om han vil være Statstjenestemand eller drive privat Virksomhed, der maa med den korteste Frist, et Par Maaneder, gives dem Valget mellem det ene eller det andet. Der paaføres ikke blot det private Initiativ en Konkurrence, men ogsaa en Svækkelse fra Tjenestemændenes Side. Man ser, hvorledes der fra saadanne Forretningers Side føres den rene Smudskonkurrence, vedkommende har deres faste, lønnede Stillinger at falde tilbage paa, men det har den næringsdrivende Haandværker eller handlende eller Agent ikke, han har kun sin Virksomhed at leve af. Dette medfører en Svækkelse af Skatteevnen. Jeg maa have Lov til at minde om, at de Skattelovforslag, der sagtens i den nærmeste Tid vil komme til Behandling, vil i høj Grad berøre den næringsdrivende Stand her i Landet. De næringsdrivende maa bære Byrderne ved de Skatter, som paalægges. Jeg haaber, at der i det foreliggende Lovforslag maa blive indsat en Bestemmelse om, at ingen Tjenestemand kan faa Borgerskab eller Næringsbevis, saa længe han er i Statens Tjeneste, og at ingen Tjenestemand maa drive Agentur eller holde Butik, saa længe han er i Statens Tjeneste.

Den ærede Ordfører for Venstre (Søren Svendsen) oplyste i Gaar, at de mindre Tjenestemænd var rykket op, det hilser jeg med Glæde. Jeg hilser overhovedet dette Lønninglovforslag med Glæde, idet jeg ønsker at give Tjenestemændene en ordentlig Løn, men de skal bestille noget. Den ærede Ordfører for Venstre pegede paa, hvorledes Landpostbude kunde naa op til en Løn paa 3240 Kr., Portører og Postbude til 3720 Kr., Lokomotivførere til 5100 Kr., Assistenten og Ekspedienter til 5220 Kr. Det hilser ogsaa jeg med Glæde, men i samme Øjeblik vil jeg have Lov til at minde det høje Ting om de Indtægter, som en stor Del af de næringsdrivende, de smaa Haandværkere og de smaa handlende har, og de har ingen Pensionsret at falde tilbage paa. $\frac{9}{10}$ af de smaa næringsdri-